

to Mars offentlig Arbejde, som der er nævnt, er den rigtige Betegnelse af, hvilke Sager der skulle undergives Nævningeretterne. Jeg tør ikke indlade mig i den vistnok meget vanskelige Debat om, hvorledes man helst skal betegne de Sager, der bør undergives Nævningerne, enten efter den Straf, som Sagen kan medføre, eller efter den Art af Forbrydelse, hvorom der handles; men jeg skal dog bede bemærket, at foruden den Straf, som Vedkommende ikkendes ved Dom, er der endnu en Tillægsstraf, der forekommer mig at være af ganske overordentlig Betydning, og det er, at den, som ved Dom er kendt skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling; er tillige berøvet fuld Borgerrret, savner både Valgbarhed og Valgret osv., og det forekommer mig derfor, at det vilde være i højeste Grad ønskeligt at udvide Nævningeinstitutionens Brug saa vidt, som det kun paa nogen Maade lader sig gjøre. Jeg savner de statistiske Data, som rimeligviis kun Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) er i Besiddelse af, og som vilde være istand til at gjøre det klart for mig, hvorvidt man virkelig fornuftigviis kunde bruge Nævninger ved alle de Sager; hvor der er Tale om at dømme for en i den offentlige Mening vanærende Handling; men jeg skal tillade mig at henlede paa baade det Udvalgs, som jeg tænker vil blive nedsat, og Thingets Opmærksomhed paa denne Tillægsbestemmelse, som forekommer mig i høi Grad at gjøre det ønskeligt at udvide Nævningeinstitutionens Brug saa vidt som muligt, dersom ellers, hvad jeg virkelig tror vil blive Tilfældet, Nævningeretterne vilde blive en større Betryggelse for en reifærdig og billig Dom end den nuværende Institution. Den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (Müllers) gjentog i gaar sin Kamp mod Dødsstraffen. Jeg hverken skal eller kan slutte mig til en Udtalelse, der, som det forekommer mig, har sin Grund i en ihjelig Filantropisme. Desuagtet skal jeg være tilbøielig til at slutte mig til det Ansæ, der idag blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgkreds (Brun), at i Livsfager Dommen kun maatte affiges med fuldstændig Eenstemmighed.

Det, som væsentlig har bragt mig til at tage Ordet, er imidlertid en Sag, som jeg

endnu ikke har hørt omtale, og en Betragtning, i hvilken jeg frygter for at staae ganske anderledes ene, end den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) stod i sin. Det er nemlig Udkåsets § 181. Den høitærede Justitsminister sagde i gaar — jeg kan naturligviis ikke gjengive hans Ord, men jeg tror at kunne indestaae for, at jeg gjengiver hans Mening — at saaledes som Lovens foreskriver Nævningelistsens Affattelse, kan man have tilstrækkelig Borgen for, at der vil fremgaae gode Nævningeretter, der betrygge gode Domme; men jeg kunde næsten, dersom det ikke vilde klinge som en Paradox, have lyst til at spørge: Hvorfor vil man da svække denne Institution ved en Paragraf som § 181, der kræver, at hver Gang en Mand skal tages i Brug som Nævning, skal han paany aflægge den der foreskrevne Ed? Jeg tror ikke, at en samvittighedsfuld Mand handler anderledes, hvad enten han har aflagt Ed eller ikke, men derom er jeg overbevist, at Edens hyppige Brug er en Misbrug og svækker Edens Betydning. Jeg anseer det som et stort Misgreb, det staaer for mig som Følge af en keitet Afgjørelse, at alle vi Rigsdagsmænd, hver Gang vi paany blive valgte, paany skulle aflægge Ed paa Grundloven. Jeg tror ikke, at det fremgaaer eller ialtsald med Nødvendighed fremgaaer af Grundloven, at det skal være Tilfældet, og jeg tror dristig at turde spørge, om vi, der nu 8 à 10 Gange, eller hvor tit det nu er, have aflagt Ed paa Grundloven, føle os stærkere bundne til den end de, der kun en eneste Gang have aflagt Ed paa den. Hvis jeg var i det Tilfælde, kun at have aflagt denne Ed een Gang, vilde jeg paa det Bestemteste protestere imod, at Noget kunde føle sig stærkere knyttet til Grundloven end jeg, uagtet han havde aflagt Ed paa den 8 à 10 Gange. Jeg mindes ogsaa, at da Afgjørelsen af en saadan fornøyet Edsaflæggelse fandt Sted, var der flere end jeg, der protesterede derimod, og jeg mindes, at den nuværende Indenrigsminister dengang underskrev Eden saaledes: „Engang for alle.“ Jeg tror derfor ogsaa, at den, der engang har aflagt Nævningeeden, har aflagt den for alle Gange, og behøver ikke paany, maaskee hver 3die Maaned, at gjentage den, en Ting — jeg gjentager det — der ikke vil forøge hans